

[Lilli Gyldenkilde]

følgelig er betydelig mere enige med formanden, hr. Bent Hansen, og det mindretal, han udgør med nogle andre, end vi er i den store floks bidrag, som bærer præg af en masse kompromiser og derfor ikke har den konsekvens, som burde være fremherskende.

Af betænkningen fremgår det klart, at de, der har de dårligste forhold på alle områder, er de ufaglærte i almindelighed og de ufaglærte kvinder i særdeleshed. Dette gælder, både hvad angår beskæftigelse, uddannelse, boligforhold og fordelingsmæssigt i øvrigt. Det er også dem, der ejer mindst og derfor har brug for de ydelser, der alle over en bank bliver skåret ned på af den siddende regering. Det gælder boligydelse, arbejdsløshedsunderstøttelse og kontanthjælp, som ikke mindst de enlige kvinder med børn har hårdt brug for. Hertil kommer de besparelser, der dels er gennemført, dels annonceret i den offentlige servicesektor. Disse vil i høj grad ramme de ufaglærte, der hovedsagelig arbejder ved bygge- og anlægsarbejder, og kvinderne, der hovedsagelig arbejder i den offentlige servicesektor.

I socialistisk folkeparti er vi ligeledes enige med Henning Friis, der i en særudtalelse i betænkningen netop peger på, at der bør sættes ind med tiltag, der ligger på linje med forslag fra småbørnskommissionen, for at hjælpe de enlige kvinder og småbørnsfamilierne, der bliver særdeles udsatte, og her gælder det bedre boligsikring og børnetilskud. Det er tiltag, som der kunne sættes hurtigt ind med.

Arbejdsmarkedspolitikken spiller selvfølgelig en stor rolle i en diskussion om større lighed. En løn til at leve af hænger uløseligt sammen med det at have et arbejde. Det er der alt for mange der er afskåret fra. Arbejdsløsheden er endda steget yderligere, siden betænkningen blev afgivet. Igen kan vi se, at det er de samme grupper, der rammes hårdt omkring arbejdsløsheden. Det er de ufaglærte i almindelighed og helt unge og kvinder i særdeleshed. At en af deløsløserne herpå er uddannelse til alle, er klart, men at heller ikke det løser alle problemerne, er lige så klart. Der skal flere løsningsforslag på bordet. Arbejdstiden skal nedsættes, og det skal være den daglige arbejdstid, der nedsættes. Men selv med en nedsættelse til 7 timer daglig kommer vi jo ikke arbejdsløsheden til livs, for den teknologiske udvikling går i dis-

se år så hurtigt, at der givet vil være færre job fremover. Derfor er det ikke spor for tidligt at tale om en 6 timers arbejdsdag.

Betalt frihed til uddannelse bliver prioriteret meget højt i SF. For det første ved vi, at der er ca. 800.000 her i landet, der ikke har modtaget mere end 7-8 års uddannelse, og disse har krav på at få efterslæbet hjem, og vi taler i høj grad om de grupper, der tales om i kommissionsbetænkningen. For det andet er det med til at fordele arbejdet på en fornuftigere måde. For det tredje er det en nødvendighed, idet vort samfund stiller store krav både til almen viden og til specialviden. En sabbatperiode, hvor den enkelte trækker sig ud af arbejdsmarkedet enten for at beskæftige sig med særlige interesser eller blot for at hvile ud, er et andet fordelingsiltag, som burde være en menneskeret. At der arbejdes over i et timetal, der svarer til 100 mill. timer, ved vi også noget om, og derfor bør man gå ind med ordninger, så man mindsker overarbejde og kræver afspadsring af overarbejde.

Dette være sagt, fordi arbejdsfordelingen må være noget af det, vi arbejder med i den kommende tid, også af hensyn til lavindkomstgrupperne, og for at nå frem til at kunne fordele det arbejde, så alle, der ønsker det, kan få et arbejde, er det selvfølgelig nødvendigt, at der føres en aktiv erhvervs politik, og det peges der da også på i betænkningen. Som bekendt ønsker vi i SF, at der skal føres en målrettet erhvervs politik, og vi kan godt medvirke med støtte til udvalgte erhverv, det vil sige det, vi kalder selektiv støtte, mens derimod den generelle erhvervsstøtte, som den borgerlige regering går ind for, ikke efter SFs mening er et gode. Dette skal ikke mindst ses på baggrund af de sager, der har været fremme i pressen, også i den seneste tid, hvor det har været klart påvist, at erhvervsstøtteordninger har været brugt af virksomhederne til genudlån til andre til store renter.

Det fremgår tydeligt af ministerens redegørelse, at denne regering lægger hele vægten på det private erhvervsliv. Det og det alene skal være det, der løser problemerne, og det, der skaber arbejdspladserne.

Vi ved, at der sker en rivende teknologisk udvikling i øjeblikket, og derfor vil den private sektor ikke være i stand til at skabe de arbejdspladser, der er brug for i de kommen-